

Ἡθέλησα νὰ ὁρμήσω κάτω τῆς κλίνης· τὰς παρεκάλουν νὰ μοι εἰπωσι ποῦ εὐρισκόμην καὶ τί μοι εἶχε συμβῆ.

Ὡ! λυπηθῆτέ με!... Δὲν δύναμαι νὰ σὰς εἰπω περισσότερα...

Οὐχὶ πρὸ πολλοῦ ἠκούσατε τὴν δεσποινίδα Βράδον ἀποκαλοῦσάν με κόρην τῶν τριόδων.

Γινώσκετε ἤδη πῶς... καὶ διατί... ὁ δὲ Θεός, ὅστις εἶνε ὁ κριτὴς μου, ἀκούει ὅτι λέγω τὴν ἀλήθειαν... γνωρίζετε τί ὑπέστην καὶ ἂν ἤμην ἀξία τοῦ αἵσχους μου τούτου.

Ἡφωὴ τῆς Μέρσης ἠλλοιώθη ἐνταῦθα, ἡ δὲ ἀποφασιστικότης αὐτῆς ἐκλονίσθη διὰ πρῶτην φοράν.

— Δότε μοι στιγμῶν τινων ἀνάπαυσιν, εἶπε μετὰ σιγῆλης ἱκετευτικῆς φωνῆς. Ἐὰν ἐπειρώμην νὰ ἐξακολουθήσω, αἰσθάνομαι ὅτι θὰ ἐπνιγόμην ὑπὸ δακρύων.

Ἐλαβε τὸ κάθισμα, ὅπερ ὁ Ἰούλιος εἶχε προωθήσει πρὸς αὐτήν, καὶ καθεσθῆσα ἀπέστρεψε τὴν κεφαλὴν της, τοιοῦτοτρόπως, ὥστε οὕτε ὁ εἰς οὕτε ὁ ἕτερος τῶν ἀνδρῶν νὰ δύνανται νὰ προσβλέπωσιν αὐτὴν κατὰ πρόσωπον.

Ἡ μία τῶν χειρῶν της ἐθλίβετο ἐπὶ τοῦ στήθους της, ἐνῶ ἡ ἑτέρα ἐκρέματο πρὸς τὰ κάτω.

Ὁ Ἰούλιος ἠγέρθη.

Ὁ Ὀράτιος οὐδ' ἐκινήθη τῆς θέσεώς του, οὐδ' ὠμίλησεν.

Ἡ κεφαλὴ του ἐκλινεν ἐπὶ τοῦ στήθους του. Ἰχνη δακρύων ρεόντων ἐπὶ τῶν παρειῶν του ἐδήλουν προφανῶς ὅτι ἡ Μέρση εἶχεν ἐπιτύχη νὰ νύξη τὴν καρδίαν του.

— Θὰ τὴν συνεχώρει;

[Ἐπεται συνέχεια]. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΔΩΝΗΣ

LOUIS JOURDAN

Ἡ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΥΞ ΤΟΥ ΗΛΙΟΓΑΒΑΛΟΥ

Ρωμαϊκὸν διήγημα.

[Συνέχεια]

Ἀδρανὴς καὶ σχεδὸν νεκρὰ ἐκ τοῦ τρόμου, ἡ Φαῦστα ἐφάνετο ἀπωλέσασα τὴν συνείδησιν τῆς θέσεώς της καὶ οὐδὲν ἀνθίστατο. Ἀλλ' ὅτε τὴν ὠδήγησαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ θρόνου, ἔνθα ὁ Ἡλιογάβαλος ἀνέμενεν αὐτήν, ἔστη αἴφνης.

«Τί πράττετε; ἠρώτησεν»

Καὶ μὴ ἀναμένουσα ἀπάντησιν, ἔρριψε χαμαὶ τὸ στέμμα καὶ ἔσχισε τὸν πέπλον, ἃ εἶχον φορέσει αὐτὴ αἱ γυναῖκες.

Ὁ Ἡλιογάβαλος ἠγέρθη ἐκπληκτος καὶ τρέμων ἐξ ὀργῆς.

«Πῶς! ἀρνείσαι νὰ γείνης σύζυγός μου;

— Τρέμω ἀναλογιζομένη τοὺς ἐγκληματικούς σκοπούς σου.

— Προτιμᾷς λοιπὸν τὸν θάνατον, ἀπὸ τὰς τέρψεις καὶ τὰς τιμὰς;

— Ἀπόψε ποθεῖς τὴν καλλονὴν μου,

αὐριον ἴσως θὰ ζητήσης τὴν ζωὴν μου· προτιμῶ τὸν θάνατον πρὶν ὑποστῶ τὴν αἰσχύνην!

— Ἄφρων, ἀμφοτέρω θὰ τὰ ὑποστῆς, τὸ ὁμῶν!

— Σύριε, ὑβρίζεις μίαν πολίτιδα· μὴ λησμόνει ὅτι πλέον τοῦ ἐνὸς τυράννου ἔπeson εἰς τὸ αἶμα καὶ τὴν ἀτίμωσιν γυναικός!

— Ἄς τὴν συλλαβῶσι καὶ ἃς μοι τὴν παραδώσωσι δεδεμένην· θὰ τὴν ἀμείψω δεόντως.

Ὁ Εὐμορφος ὤρμησε καὶ ἔστη πρὸ τῆς κυρίας τοῦ κρατῶν ἐγχειρίδιον, ὅπερ εἶχε κρύψει ὑπὸ τὴν ἐσθῆτα αὐτοῦ. Δοῦλός τις ἐπειράθη νὰ τὸν ἀπωθήσῃ, ἀλλ' ἔπeson· ἄλλος τις, ὅστις εἶχε συλλάβει τὴν Φαῦσταν ἀπὸ τοῦ βραχίονος, οἰκοζεν ἐκ τῆς οὐδύνης καὶ ἔφευγε δεικνύων τὸ τρωθὲν αὐτοῦ στήθος.

Ἐπὶ τῇ θεᾷ ταύτῃ κραυγαὶ φρίκης ἀντήχησαν, αἱ γυναῖκες ἔφευγον κραυγάζουσαι ἢ ἐκρύπτοντο ὀπισθεν τῶν ἀγαλμάτων καὶ ὑπὸ τὰ ἔπιπλα. Πολλοί, ἐπωφελοῦμενοι τοῦ θορύβου, ἔφυγον διὰ τῶν θυρῶν τοῦ παλατίου, καταφεύγοντες εἰς τὴν Ἀγοράν. Οἱ νεώτεροι καὶ εὐρωστώτεροι ἴσταντο μεμακρυσμένοι καὶ ἐζήτουν ὄπλα.

«Φύλακές μου! ἃς καλέσωσι τοὺς φύλακὰς μου! Χίλια δηνάρια εἰς ἐκεῖνον, ὅστις φονεύσει αὐτὸν τὸν μανιώδη!»

Οὕτως ὠμίλει ὁ Ἡλιογάβαλος, ὅστις κατελθὼν τοῦ θρόνου του, ἐκρύπτετο ὀπισθεν τῶν δούλων, παροτρύνων αὐτοὺς νὰ ἐφορμήσωσι κατὰ τοῦ Εὐμόρφου.

«Συλλάβετε τὸν ἀπειθῆ, ἀλλὰ μὴ τὸν φονεύσετε, εἰ δυνατόν· ὁ θάνατος αὐτοῦ θὰ εἶναι ἥδὺς δι' αὐτόν!»

Ὁ Εὐμορφος ἐξηκολούθει φυλάσσειν τὴν κυρίαν του· ἡ δὲ διὰ τὴν Φαῦσταν ἀφροσύνη ἐδιπλασιάζε τὰς δυνάμεις του. Ἐστήριξε αὐτὴν διὰ τοῦ ἀριστεροῦ αὐτοῦ βραχίονος καὶ πάντοτε ἀπειλητικὸς ἔβαινε βραδέως πρὸς τὴν θύραν.

Αὐλικὸς τις, τολμηρότερος τῶν ἄλλων ἢ ἐπιδιώκων τὴν εὐνοίαν τοῦ αὐτοκράτορος, ἐπειράθη νὰ τὸν κρατήσῃ, καὶ τῷ κατήνεγκεν ἐκ τῶν ὀπισθεν κτύπημα διὰ σκίμματος, ὅπερ ἐξάλισε καὶ κατέρριψεν αὐτόν.

Ἡ Φαῦστα, ἀπωλέσασα τὸν ὑπερασπιστὴν αὐτῆς, συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀνάνδρων καὶ προσεδέθη διὰ δεσμῶν ἐκ πορφύρας.

Καὶ αὐτὸς ὁ Ἡλιογάβαλος περιέσφιγγε τοὺς δεσμούς. Φοβερὰ χαρὰ ἐζωγραφίζετο εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, τὰ δὲ χεῖλη του προέφερον βλασφημίας καὶ ἀπειλὰς. Ἡ Ὀκταβία συνελήφθη ἐπίσης καὶ προσεδέθη.

Ἐν μιᾷ στιγμῇ ἡ αἴθουσα ἐπληρώθη ὑπὸ ὑπηρετῶν, σπευσάντων ὅπως παραστῶσιν εἰς τὸν θρίαμβον τοῦτον. Οἱ πρῶτοι ἐλθόντες διηγοῦντο εἰς τοὺς τελευταίους τὴν ἐπισυμβᾶσαν σκηνήν:

«Ἡ σύζυγός τοῦ Ἀρικίου ἐτόλμησε νὰ ἀντιστῇ τῷ αὐτοκράτορι· ὁ ὠραίος τραγωδιστὴς ἔσυρεν ἐγχειρίδιον ἐκ τοῦ κόλπου του, θὰ ἐκτύπα δὲ καὶ τὸν Καίσαρα, τόσῳ μανιώδης εἶχε καταστῇ!»

Πάντες ὠμίλουν μετὰ περιφρονήσεως περὶ τοῦ θάρρους τοῦ δούλου καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς Φαύστας.

«Μωρέ, ἔλεγεν οἰνοχόος τις αἰγύπτιος, κτυπῶν διὰ τοῦ σανδαλίου του τὸν Εὐμορφον εἰς τὸ στήθος, ἄφρων, θὰ ἔπινες εἰς χρυσὰ δοχεῖα, θὰ ἔφερες στεφάνους ἐξ ἀνθέων, θὰ ἀνεπαύεσο ἐπὶ πολυτίμου κλίνης· καὶ ἀντὶ τούτων προσετίμησες τὰς μαστιγώσεις καὶ τὴν ἀγχόνην».

Αἱ γυναῖκες, συνελθούσαι ἐκ τοῦ τρότου, ἤρξαντο καὶ αὐταὶ ὑβρίζουσαι καὶ λοιδοροῦσαι τὴν Φαῦσταν. Θόρυβος μέγας ἐπεκράτει ἐν τῇ αἰθούσῃ.

«Σιγήσατε, κορώναι, ἀνέκραξεν ὁ Ἡλιογάβαλος.»

Καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον διατελὼν ὑπὸ τὸ κράτος ζωηρᾶς ἀπασχολήσεως. Δὲν ἔπαυε θεωρῶν τὴν Φαῦσταν ἱσταμένην ἐνώπιόν του ὑπερήφανον καὶ ἀξιοπρεπῆ, καίτοι δεδεμένην.

Τὸ πρῶτον τότε, πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, ἐτόλμα τις νὰ τῷ ἀντιστῇ· ἀλλ' ἡ Φαῦστα ἠττηθεῖσα, δεδεσμευμένη, ἔμπλεως ὀργῆς ἐν τούτοις καὶ πάντοτε ὑπερήφανος, τῷ ἐφάνετο ἔτι ὠραιότερα καὶ μᾶλλον ποθητῇ. Ἀρκετὸν αἶμα ἔρρευσε· τὰ θηριώδη ἐνστικτὰ εἶχον πληρωθῇ, ἡδὴ ἐπόθει ἡδύτερον θέαμα, θὰ ἐδίδε δὲ τὸ ἡμισυ τῶν θησαυρῶν του, ἵνα ἀκούσῃ λόγους τρυφερότητος ἐξερχομένους τῶν χειλέων ἐκείνων, ἅτινα πρὸ ὀλίγον ὕβρισαν αὐτόν. Ὁ πόθος τῆς ἐκδικήσεως ἐσίγα, ὁ δὲ πόθος τοῦ ἔρωτος ὑπερίσχυεν. Βεβαίως βραδύτερον θὰ ἐνεθυμεῖτο τὴν καταφρόνησιν τῆς γυναικὸς ἐκείνης· ἡδὴ τὴν καλλονὴν μόνον αὐτῆς ἔβλεπεν.

Συνέπεια τῶν σκέψεων του ἦν ὅτι ἔδει νὰ μεταχειρισθῇ πανουργίαν καὶ μετριοτήτα καὶ νὰ κατακτήσῃ τὴν Φαῦσταν διὰ τῆς γλυκύτητος καὶ τῶν εὐγενῶν τρόπων. Ἡ τίγρις ἔκρυψε τοὺς ὄνυχας αὐτῆς καὶ ἠτένισε τὴν λείαν της διὰ βλέμματος ὑπούλως θωπευτικοῦ.

Προέφερε τὸ ὄνομα τῆς Φαύστας μετὰ συγκινήσεως ὡς νεανίας προφέρων τὸ ὄνομα τῆς λατρευτῆς αὐτοῦ ἐρωμένης.

Ἡ σύζυγός τοῦ Ἀρικίου, ἥτις ἀνέμενε τὸν θάνατον, δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ κίνησιν ἐκπληξέως.

«Μὴ φοβοῦ, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ μετὰ μελαγχολικοῦ μειδίσματος προσπεποιημένου, μὴ φοβοῦ· οἱ δεσμοὶ οἱ δένοντες τοὺς λατρευτοὺς σου βραχίονας εἰσὶν εὐθραστοὶ καὶ δύνανται ἐν μιᾷ στιγμῇ νὰ θραυσθῶσιν, ἀλλὰ τίς θὰ θραύσῃ τὰς ἀλύσεις, αἵτινες μὲ προσδένουσι πρὸς σέ;

«Ἦδη ἐγὼ τρέμω, διότι οἱ θεοὶ μὲ κατέστησαν δούλόν σου. Νεῦσον καὶ θὰ γονυπετήσω ἀσπαζόμενος τοὺς λευκοὺς σου πόδας.»

Ἡ Φαῦστα ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

Ὁ Ἡλιογάβαλος ἐξηκολούθησε:

«Μὲ θεωρεῖς κακὸν καὶ ἄστατον· τοῦτο λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ' οὗτοι δὲν γνωρίζουσι τὰ μυστήρια τῆς καρδίας. Πταίω ἐγὼ ἂν μέχρι σήμερον ἡ εἰμαρμένη δὲν ἔφερον ἐνώπιόν μου εἰμὴ ὄντα ἀνίκανα νὰ προσελκύσωσι τὸν ἔρωτά μου; Ἐνθυμῇ-

θητι τὰς προτέρας συζύγους μου καὶ εἰπέ-
αν τις ἐξ αὐτῶν ἠδύνατο μὲ σὲ νὰ παρα-
βληθῇ. Ἰδὼν σε, ἀνεγνώρισα ἐκείνην, ἣν
πρὸ πολλοῦ ἐπόθουν, ἐκείνην, ἣν εἰς μά-
την ἀνεζήτησα εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν
Ἀσίαν, ἐπὶ τῶν ὄχθων τῆς θαλάσσης,
πανταχοῦ τέλος.

»Ἐσο σύζυγός μου! θὰ γείνω ἐπιφανὴς
ἵνα ὑπερηφανεύσῃ δι' ἐμέ, καὶ ὅμοιος
πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἥρωας θ' ἀνέλθω εἰς
τὸ Καπιτώλιον.»

Ταῦτα λέγων ἐκίνει τὰς ἰσχνὰς αὐτοῦ
χεῖρας ὡς ἐν μάχῃ.

«Ἄλλ' ὄχι! προσέθηκεν, ἡ ζωὴ εἶναι
βραχεῖα καὶ ὁ πόλεμος μακρός· πρέπει ν'
ἀποχαιρετήσῃ τις ἐκείνους, οὓς ἀγαπᾷ,
πολλάκις δέ, ἐπανερχόμενος νικητής, εὐ-
ρίσκει τὴν ἐστίαν πωλημένην καὶ τὴν κοί-
την ἔρημον.

»Ἄν προτιμᾷς, θὰ λατρεύμεθα εἰς τὸ
μεγαλοπρεπὲς τοῦτο παλάτιον, ὑπὸ τὰς
ἐκ ρόδων κοιτίδας τῶν κήπων μου, ἐγὼ
δέ, ὃν ὁ κόσμος βλέπει ὡς τύραννόν του,
θὰ χρησιμοποίησω τὴν δόξαν μου εἰς ἱκα-
νοποίησιν τῶν ἰδιοτροπιῶν σου.»

Ὁ Ἡλιογάβαλος ἐσιώπησεν, ἵνα ἴδῃ τὸ
ἀποτέλεσμα τῶν λόγων του. Οὐδὲν ἐδεί-
κνυνεν ὅτι ἡ Φαῦστα ἐκάμφθη ἐκ τῶν τρυ-
φερῶν ἐκείνων λόγων, καίτοι δὲ ἐπίεσεν
αὐτὴν ν' ἀπαντήσῃ, ἐκείνη ἐξηκολούθει
κρατοῦσα καταφρονητικὴν σιγὴν.

Συρίος τις εὐνοῦχος τότε ἐπλησίασε τὸν
αὐτοκράτορα καὶ τῷ εἶπεν:

«Ὁ Μίθρας δὲν ἐκοιμήθη· διατί δὲν
τὸν καλεῖς; αὐτὸς γνωρίζει μυστήρια,
δι' ὧν ὑποτάσσει τὰς θελήσεις. Διάταξον
αὐτὸν λοιπὸν νὰ ὑποτάξῃ τὴν γυναῖκα
ταύτην διὰ τῆς ἰσχύος τῆς τέχνης του.»

Ὁ Ἡλιογάβαλος ἀπεδέξατο μετὰ χα-
ρᾶς τὴν πρότασιν, ὁ δὲ εὐνοῦχος ἔσπευσε
νὰ φέρῃ τὴν διαταγὴν.

Σ

Μετ' οὐ πολὺ ἀόριστος βοῇ ἀνήγγειλε
τὴν ἔλευσιν τοῦ σοφοῦ ἀνδρός. Νεανίαι
τινες ἀγένειοι, περιβεβλημένοι μακρὰς λι-
νὰς ἐσθῆτας, ἀπῆλθον πρῶτοι καὶ ἐτά-
χθησαν πέριξ τοῦ θρόνου. Ἐπὶ τοῦ στή-
θους αὐτῶν ἔλαμπεν ἡ εἰκὼν τοῦ θεοῦ Ἡ-
λίου· ἡ κεφαλὴ αὐτῶν ὅλως κεκαρμένη
ἦν ἀσκεπής· εἰς τοὺς πόδας ἔφερον φύλλα
φοινίκων, εἰς δὲ τὰς χεῖρας ἐκράτουν σεί-
στρα ἐξ ὀρειχάλκου, ἅτινα κατὰ διαλείμ-
ματα ἔκρουον.

Ὁ Μίθρας ἐφάνη εἶτα.

Οὗτος ἦν ἀνὴρ πεντήκοντα πέντε ἐτῶν,
ὕψηλός καὶ μεγαλοπρεπής· εἶχε μέλανας
καὶ ἐξόχως ζωηροὺς ὀφθαλμούς, τὴν δὲ
ρίνα κεκαρμένην· ἡ γενειὰς αὐτοῦ κατήρ-
χετο μέχρι τῆς ζώνης. Ἡ λευκὴ αὐτοῦ
ἐσθὴς ἐκαλύπτετο δι' ἐρυθρῶν κεντημά-
των παριστάντων οὐρανίας σφαίρας ἐν
μέσῳ παραδόξων εἰκόνων. Αἱ χεῖριδες καὶ
τὸ κατώτερον τῆς ἐσθῆτος αὐτοῦ μέρος
ἔφερον ἐπιγραφὰς εἰς χαρακτῆρας Χαλδα-
ϊκοὺς. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔφερε τιάρην ἀ-
παστράπτουσαν ἐκ τῶν πολυτίμων λί-
θων, καὶ ἐκράτει μικρὰν ράβδον ἐξ ἐλε-

φαντόδοντος ἔχουσαν λαβίδα ἐκ κρυστάλ-
λου κεκοσμημένον διὰ πολυτίμων λίθων.

Προεχώρησε μὲ βῆμα βραδύ μέχρι τοῦ
αὐτοκράτορος, ὃν ἐχαιρέτισε διὰ κλίσεως
τῆς κεφαλῆς.

«ὦ υἱὲ τῆς θεᾶς Σοείμδος, εἶπεν, ἡ
καρδία μου ἀγάλλεται ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ
τῶν ὧσων πράττεις διὰ τὴν θρησκείαν
μας. Δὲν σὲ κατέστησα εἰς μάτην κατὰ
τὴν παιδικὴν σου ἡλικίαν μύστην τῶν
μυστηρίων καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ Θεοῦ,
ὃν ὑπηρετῶ. Δὲν ἐλησμώνησας ὅτι διὰ
τῶν χειρῶν μου ἄλλοτε περιεβλήθης ἱερὸν
χαρακτῆρα καὶ ὅτι οἱ ὀφθαλμοί σου ἐθε-
ώρησαν τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὅσον εἶναι
δυνατοί θνητῶν ὀφθαλμοί ν' ἀτενίσωσιν
αὐτό. Ὁ Ἥλιος ἱκανοποιήθη καὶ σὲ εὐ-
χαριστεῖ δι' ἐμοῦ· ἡ ἰσχυρὰ αὐτοῦ προ-
στασία ἐκτείνεται ἐπὶ σοῦ· δὲν θὰ βρα-
δύνῃς νὰ ἐννοήσῃς τ' ἀποτελέσματα.

— Δέχομαι τὸν οἰωνόν, ἀπήντησεν ὁ
Ἡλιογάβαλος, καὶ ζητῶ πάραυτα τὴν
πραγματοποίησιν τῶν ὑποσχέσεών σου.
Βλέπεις τὴν γυναῖκα ταύτην· ἔκρινα αὐ-
τὴν ἀξίαν ὡς σύζυγόν μου, ἀλλ' αὕτη
ἀρνείται τὴν τιμὴν καὶ μὲ ἀποφεύγει.
Μετὰ βλαβὴν αὐτὴν διὰ τῆς ἰσχύος σου καὶ
δὲν θὰ σοὶ εἶμαι ἀγνώμων».

Ὁ Μίθρας ὑπέλαβε:

«Τὸ σῶμα τῶν ἀνθρώπων ὑποτάσσεται
τοῖς βασιλεῦσιν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα αὐτῶν
ὑπακούει εἰς τοὺς ὑπηρετάς τῶν θεῶν. Ὁ
Ἥλιος μοὶ παρέσχεν ἀπόλυτον κυριαρχίαν
ἐπὶ τῶν ψυχῶν ὡς ἀμοιβὴν τῶν ἀγρυπνι-
ῶν, τῶν παρακλήσεων καὶ τῶν νηστειῶν
μου».

Ἐστράφη πρὸς τὴν Φαῦσταν καὶ εἶπε:

«Μὴ ἐκπλήττεσαι ἂν ἡ καρδία τῆς
γυναίκος ταύτης ἔμεινεν ἀναίσθητος εἰς
τὰς προτάσεις σου. Βλέπω σαφῶς ἐν τῷ
νῷ αὐτῆς διὰ μέσου τοῦ φαρτοῦ σώμα-
τός της. Μέχρι σήμερον ἡ Φαῦστα δὲν ἐ-
γνώρισε τὸ πῦρ, ὅπερ φλέγει τὰς ἄλλας
γυναῖκας· δὲν ἀφέθη ἔτι εἰς τὰς παρα-
φορὰς τοῦ ἔρωτος· τὰ χεῖλη της δὲν ἤγ-
γισαν φλεγόμενα τὸ ποτήριον τῆς ἡδο-
νῆς. Δὲν ἠγάπησεν εἰμὴ ἑαυτήν, καὶ μό-
νον τὴν καλλονὴν της ἐσεβάσθη. Ἡ Ἀ-
φροδίτη, δυσαρεστηθεῖσα διὰ τοῦτο, τῇ
ἐνέπνευσε τὴν ἀπόφασιν ν' ἀρνηθῇ δε-
σμόν, δι' ὃν πᾶσα ἄλλη θὰ ἦν εὐτυχὴς
καὶ ὑπερήφανος.

«Ἡ ἐπέμβασις μου θ' ἀποτρέψῃ τὸ δυσ-
τύχημα τοῦτο, θὰ κατευνάσῃ τὴν ὀργὴν
τῆς θεᾶς καὶ θὰ ἐξαγάγῃ τῆς ἀπάτης
τὴν ἀπειθὴ αὐτήν».

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Μίθρας ἔκυψε τὴν κεφα-
λὴν σταυρώσας τὰς χεῖρας. Μετὰ τοῦτο
ἀνέκυψε, καὶ τὸ πρόσωπόν του ἐφάνη με-
ταμορφωθὲν· εἶχε καταστῇ νέος καὶ ὡ-
ραῖος ὡς θεός.

«Ἰκέτευσα, εἶπεν, ἡ δὲ Ἀστάρτη εἶν'
εὐμενὴς ἡμῖν· τὰ οὐράνια πνεύματα σπεύ-
δουσιν εἰς τὴν πρόσκλησίν μου. Θνητοὶ
ἴδετε αὐτά».

[Ἐπεται συνέχεια].

TONY.

ΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ

πᾶν βιβλίον ἀποστελλόμενον πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ δημοσιεύσωσι πλέον ἢ ἑ-
παξ τὴν ἀγγελίαν τοῦ ἀποστελλομένου βιβλίου,
συναποστέλλουσι καὶ 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον στί-
χον καὶ δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΤΑ ΝΕΑ ΦΑΡΜΑΚΑ, ἡ Ἐπιτομὴ τῶν κυριω-
τέρων ἐκ τῶν νεωστὶ ἀναφανέντων νέων θεραπευτι-
κῶν ἔργων μετὰ τῶν συνταγῶν τῶν νέων φαρμάκων,
ἐκδίδονται δις τοῦ μηνὸς ὑπὸ Δ. Δ. Χρήστοβιτς, ια-
τροῦ. Ἐκαστον τεύχος τιμᾶται λεπτῶν 25. — Ἐν
Ἀθήναις, 1889.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάρι-
τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυ-
μούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυ-
δρομικῶν τελευτῶν].

«Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον», μυθιστόρημα
Λουδοβίκου Νοῦρ..... Δρ. 1,50 (1,70)
«Ματθίδην» μυθιστόρημα (μετὰ εἰκόνων) Εὐ-
γενίου Σύη..... Δρ. 7 (8)
«Ζίλ Βλά» μυθιστόρημα..... Δρ. 5 (6)
«Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἥτοι «Ἀπο-
μνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ», μυθιστο-
ρία Maximilien Perrin (ὁλόκληρον τὸ ἔργον) δραχ-
μὰς..... 3,50 (3,70)
«Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά,
υἱοῦ, μετὰφρασίς Δάμπρου Ἐνυΐλη, δρ. 3. (3,30)
«Λέων Λεώνης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης,
μετὰφρασίς Ἰ. Ἰσιδ. Σκυλίσης Δρ. 1,50 (1,80)
«Τὰ Δύο Ἀῖκνα» Αἰμιλίου Ρισβούργ, δρ. 1,50 [2]
«Ἡ Ὠραία Παρισινή»..... λεπτ. 60 (70)
«Παρισίων Ἀπόκρυφ», μυθιστορία Εὐγενίου
Σύη, μετὰφρασίς Ἰσιδώρου Ἰ. Σκυλίσης (τό-
μοι 10)..... Δρ. 6 [7]
«Ὁ Διαβολο - Σίμων», μυθιστορία Ponson-Du
Terrail..... Δρ. 1,50 (1,70)
«Μπουμπουλίνα - Ἀρχάδιον», Δράματα ὑπὸ
Γ. Ἀνδρικοπούλου..... Δρ. 3 [3,30]
«Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ιουλίου
Βέρν..... δρ. 4 (4,20)
«Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας, μυθιστορία
Αἰμιλίου Ζολᾶ..... Δρ. 3 (3,30)
«Ἡ Γυναίκες, τὰ Χαρτιά καὶ τὸ Κρασί», μυ-
θιστορία Paul de Cock, μετὰφρασίς Κλεάνθους Ν.
Τριανταφύλλου..... Δρ. 1 [1,20]
Ποήματα Ἰ. Γ. Τσακασιάνου δρ. 3. (3,20)
Χρυσόδετα..... 4
«Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρόμα, τραγι-
κὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελο-
ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου
Παύλου Καρέρ, μετὰφρασίς Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]
«Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρ», μυθιστορία Παύλου
Μαντεγάτσα, δραχ..... 1,50 (1,60).
«Οἱ Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστο-
ρία Ξαβιὲ Μαρμιέ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς
Ἀκαδημίας..... Δρ. 1,50 [1,70]
«Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἥτοι Σκηναὶ ἐν
Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκ-
δοσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ἡ προσε-
τέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δρᾶμα «Ἡ καταστροφή τῶν
Γεννιτάρων». Τόμοι 2..... Δρ. 5 [5,50]
«Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle
Mendès..... Δρ. 1,50 (1,70)
«Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως»,
μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὁγκώ-
δεις τόμους..... Δρ. 4 [4,50]
«Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock με-
τὰφρασίς Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 2 [2,20]